

Ahoj Zuzanko,

konečně mám pocit, že jsem se nějak posunul a vše se tak nějak ve mně usadilo. Dlužím Ti zpětnou vazbu k Tvé práci a u mě to prostě trvá dlouho (holt správný ležák nespěchá)

Nevím, kde začít, tak jsem si pustil delfíní song a nechám to vypadnout:)

Vše začalo při prvním semináři, kdy jsem se účastnil Skutečného vstupu do Nového roku 2011, tehdy to iniciovala moje úžasná partnerka Jituška a já vůbec nevěděl do čeho jdu. Po prvním kontaktu s ostatními jsem chtěl utéct a připadal jsem si jako idiot na odvykací kůře snad ze všech drog a svinstev na této planetě (to jsem ještě netušil, že to vlastně odvykačka je, ale o tom později).

Vše se paradoxně prolomilo v momentě, kdy jsem ztratil zábrany a začal vnímat lidi kolem sebe. Nejsem senzibil, ale nějak jsem začal ostatní vnímat a následně jsem zjistil, že jsou na tom stejně jako já - jaká úleva. V té době jsem se obdobně vypadajícím seskupením zeširoka smál a patřičně je komentoval (záměrně píši obdobně vypadajícím).

Seminář mě neuvěřitelně nakopnul a přímo jsem chrлил nápady a energie ze mně lítala jako ohňostroj. Po měsíci jsem zjistil, že se opět vracím do původního stavu a tak jsem začal uvažovat o dalším semináři, aby mně Zuzka nakopla a já mohl pokračovat dál. V té době jsme dělali s Jitkou ve stavebnictví a už to je sám o sobě obor, který ani jednomu z nás nevyhovoval, ale už jsme v tom byli a měli jsme závazky a neustálou chuť hrnout vše před sebou jako buldozer. Jako „ventil“ jsme tehdy hodně používali vydatnou stravu, víno a já poměrně dost kouřil.

Bylo to každý den stejné, ráno budíček, opuchlý jako Michelin, kávička, snídaně a pak dlouho nic, až návrat v 22- 23h domů, večere jako v Continentálu, 1-2 sedmičky vína a televize, někdy přišel i pěkně sladounký zmrzlinový pohár plný cukru, nebo větrník se šlehačkou.

V té době jsme nebyli ani tak tlustí, jako vodnatí a kruhy pod očima by nenechaly klidným kdejakého cirkusáka.

Následoval další seminář, který se jmenoval Znovuzrození Hojnosti. Je nutné podotknout, že jsme v té době sice stavěli domy, jeden jsme měli dokonce i na úvěr vyčleněný pro firemní kanceláře, ale jinak jsme měli spíše holé pozadí a neustálé stresy. Proto jsme si říkali, že bude fajn, když nám s tím Zuzanka pomůže - koneckonců tak se to psalo v těch brožurách...

Zajímavé bylo, že stejně jako před prvním seminářem se nám těsně před odjezdem nechtělo a já jsem byl na Jitku často hrubý a řval jsem na ni jako ko...t, když se mi něco nelíbilo. Prostě jsme se pohádali tak, že jsme nikam málem neodjeli.

Nakonec jsme odjeli, ale nechtělo se nám tam, a když jsem viděl ty ksichty, chtělo se mi odjet. Dokonce to všechno vypadalo stejně jako posledně... Vždyť jsem tohle do pr...e už jednou zažil, co je tohle zase za kreace? Myslel jsem si a tak jsem se šel Zuzany zeptat, co to jako má znamenat a snažil jsem se ji naznačit, že jestli to bude stejné, je to pro mě ztráta času a peněz.

Ona mi na to odvětila jen „Nikdy to není stejné“. To mně upřímně řečeno neuklidnilo, ale co jsem mohl dělat? No vlastně odjet, ale to už se mi také nechtělo, tak jsem počkal a zase se to prolomilo a z nesympatických ksichtů se stali skvělí lidé, stejně jako tomu bylo posledně.

To už mi bylo divné, tak jsem se nad tím pozastavil a najednou jsem cítil ohromnou úlevu jak ze Zuzanky, tak u sebe. Najednou jsem nic nemusel a lidi ke mně nepřistupovali s předsudkem, ale zajímali se o mně.

Ano byla to zpětná reakce mého nového nahlížení na Svět a bylo mi moc fajn. Konečně jsem pochopil, že nejsem v sektě, ani u šílených magorů, ale v bezpečí a kolektivu lidí s vůlí něco změnit.

Tehdy se nás několik lidí ptalo co děláme a jestli se budeme stěhovat do domu, který stavíme a my, že ne, že je to pro firmu. Při cestě zpět jsme se na sebe podívali a potukali si na čelo. Všechno jsme podřídili práci a sami nemáme kde bydlet? Bydlíme v pronájmu a v domě, který financujeme, bude firma...

Okamžitě jsme to přehodnotili a do domu se nastěhovali. A bez TELEVIZE!!!. Většinu lidí to nepřijde jako zázrak, ale my jsme to tak vnímali, protože jsme se poprvé rozhodli a udělali něco pro nás!

Tehdy se začalo celé podnikání hroutit a začali opravdové problémy, které nás sužovaly víc a víc, ale už jsme se na vše začali dívat jinak. Najednou tam už nebyly tak silné obavy.

Následoval Zuzčin seminář věnovaný mužům, který mi změnil celkový postoj k ženám a k němu jsem napsal již dříve své dojmy...

Až nyní mi došlo, že práce není na Zuzce – ona je zde jako bezpečný průvodce a nic jako dohrání softwaru bez mé účasti neexistuje. Veškerá odpovědnost leží na mě. Když jsem si toto uvědomil, cítil jsem se svobodný. Nikdy nezapomenu na to, když jsem se na odjezdu Zuzky zeptal, jestli si můžu koupit Magnum (už tehdy jsem tušil, že je to hovadina) a ona mi řekla s lišáckým úsměvem „Můžeš všechno“...

Konečně se dostávám k tomu nejpodstatnějšímu – k seriálu seminářů „Každodennost jako rituál“...

Zde se otevřelo něco neuvěřitelného, protože jsem již věděl do čeho jdu a chtěl jsem si to užít naplno - bloky proti novému a despekt byly na minimu a já se setkal z velké části s lidmi, které jsem znal z předchozích seminářů.

Vznikla úžasná rodina kamarádů, kteří se drželi a vše prošli společně. Tito úžasní lidé mně zrcadlením svých slabin odkryli ty mé a svými silnými stránkami inspirovali v mé cestě kupředu.

Souběžně s těmito semináři došlo v našem životě k zásadní změně, neboť firma na tom byla díky okolnostem tak špatně, že jsme ji museli za dramatických okolností prodat, ale už jsme měli oporu v Zuzčiných technikách a ty nám nesmírně pomohly se ze všech šlamastik vymotat a že to dalo fušku.

Jak říká Zuzanka sama, „Nic uzavřené, není navždy uzavřené“..(to jsem možná zkomolil) V průběhu semináře nám Zuzka pomohla taky okusit vzdání se potravin a závislostí které obecně lidstvu škodí, ale málokdo o tom ví. Nejím maso a hlavně cukr.

Jen na okraj jsem motorkář a požívání zvěře, alkoholu a jiných neřestí patřilo k mému životnímu stylu. Nikdy bych si tohle nedokázal představit, ale pokud Vás vede někdo, kdo ví o čem to je a žije to, zvládne to snad i ten nejzapřisahlější všežravec konzument.

Na motorce jezdím pořád a v této oblasti se nic nezměnilo kromě stravy a myšlení.

Rád jsem také vařil a to hodně masitou stravu, když jsem přestal s masem, byl jsem jako po požáru. Najednou jsem přišel o svůj koníček, ale to by nebylo Zuzčino inspirativní prostředí, kdybych nedostal náповědu „shora“ a nezačal experimentovat. Posunul jsem se úplně jinam a začal inspirovat i lidi kolem mě. Je to úžasné a dodává mi to energii pro další tvorbu. Zuzanka nám doporučila pro doplnění absolvovat úžasnou věc, která se

jmenuje Humandesign – to jen dotvořilo veškerou tu usilovnou práci a Zuzčinu tvorbu našich nových životních cest.

Občas jsem zaškobrtnul a zase se svezl do masa, cukru, alkoholu, ale už jsem se víc cítil a rychle jsem poznal, že to není ono. Jsem si vědom, že práce na sobě je dlouho trvající proces, který vlastně nikdy nekončí. Zuzka je jednička ve svém oboru a kdo tomuto chce říkat sprostě reklama, ať si. Pro mě je to citová záležitost a děkuji, že jsem měl tu čest být u nádherného procesu návratu nás všech k vlastním kořenům .

Mnoho kamarádů mi přestalo rozumět a já jim, ale to k tomu patří. Objevil jsem na své cestě jiné lidi, ale hlavně jsem poznal, co je chápající rodina..

Zuzanko, Jituško, Lubo, Slávko, Honzo, Adame, Markétko, Janko, Lubko, Helenko a Důšo DĚKUJU ZA VŠECHNO...

Shrnutí....

Semináře Zuzky jsou velmi citlivé a plné všude přítomné lásky a pochopení. Zuzanka nedělá nic napovrch a umí ukázat pravdu a realitu i na sobě. Víím, že zde byla jen pro nás a s odstupem času si uvědomuji, jak moc silný prožitek jsem měl možnost zažít a kam mě to posunulo. Zažil jsem dětství, které jsem vlastně doopravdy nikdy neměl díky výchově mého otce a zde jsem si jej mohl prožít naplno. Konečně se cítím jako sebevědomý muž a ne jako uvztekaný usmrkánek. Víím, co chci a jak uspokojit svoji ženu po všech stránkách a jak ukázat koule případným narušitelům našeho klidu a pohody. Občas zakopnu, ale naučil jsem se vstávat bez sebelítostivých povzdechů. Vše je v mých rukách a za to vděčím Zuzance.

Zuzko díky.... Dušan